

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/51/2015
Identifikačné číslo spisu: 6013201674
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6013201674.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: PLAST-MONT, s. r. o., Pekárenská 2, 984 01 Lučenec, IČO: 36 056 588, zastúpený JUDr. Andreou Balážikovou, PhD., advokátkou, so sídlom Kármana 22/A, 984 01 Lučenec, pracovisko: Horná 65/A, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Regulačná rada, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, 820 07 Bratislava, zastúpený JUDr. Milošom Kvasňovským, advokátom, so sídlom Dunajská 32, 811 08 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 36/14701/13/RR zo dňa 09.08.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/311/2013-100 zo dňa 19.11.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/311/2013-100 zo dňa 19.11.2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č.: 36/14701/13/RR zo dňa 09.08.2013 z r u š u j e a v e c r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania 572,33 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Andrei Balážikovej, PhD., advokátky v Lučenci.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 36/14701/13/RR zo dňa 09.08.2013, ktorým žalovaný podľa § 45 ods. 1 prvá veta zák. č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v spojení s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1818/2013/E-OZ zo dňa 28.03.2013, ktorým rozhodol tak, že pre regulovaný subjekt PLAST-MONT, s. r. o., Pekárenská 2, 984 01 Lučenec schválil pre rok 2013 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 Eur /MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny Fotovoltická elektrárň Lučenec 3027 s celkovým inštalovaným výkonom 99, 225 kW, nachádzajúcej sa na streche budovy s adresou Pekárenská 2, 984 01 Lučenec, na pozemku parc. č. 1257/4, súp. č. 3027 v kat. úz. U..

Krajský súd zistil, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania v danej veci bolo posúdenie základnej otázky, či zariadenie žalobcu na výrobu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bolo uvedené do prevádzky po 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platilo ustanovenie § 11a ods. 1 písm. b) vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 225/2011 Z.z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia elektroenergetiky (v znení neskorších predpisov) alebo pred 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platilo ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) uvedenej vyhlášky.

Pri posudzovaní pojmu „funkčná skúška“ vychádzal krajský súd z ustanovenia § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého prevádzkovateľ distribučnej sústavy, do ktorého sústavy má byť zariadenie výrobcu elektriny pripojené, je povinný vykonať funkčnú skúšku do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti od výrobcu elektriny. Ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. Funkčná skúška sa nevyžaduje, ak zariadenie výrobcu elektriny nebude pripojené do sústavy. Spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí Prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

Krajský súd dospel k záveru, že pri posudzovaní danej veci je potrebné vychádzať z obsahu protokolu a prisúdiť náležitú právnu relevanciu jeho bodu 13. V tomto bode sa výslovne uvádza, že „funkčnú skúšku“ podpisuje, schvaľuje za SSE-D, a. s., riaditeľ sekcie, v tomto bode je osobitná kolónka na uvedenie dátumu ukončenia funkčnej skúšky (platnosť protokolu od). V tomto bode sa tiež uvádza, že bez tohto podpisu (v bode 13) je protokol neplatný. I napriek nedodržaniu lehôt uvedených v § 5 ods. 14 Zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie - 30-dňovej a 10-dňovej lehoty, toto porušenie nemohlo mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia pri jej určení, že funkčná skúška bola ukončená dňom 04.07.2012. Orgánom štátneho dozoru nad dodržiavaním zákona č. 309/2009 Z.z. bola v čase vykonania skúšky Štátna energetická inšpekcia (v súčasnom období Štátna obchodná inšpekcia a colné úrady podľa osobitného predpisu), porušením povinnosti podľa § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. sa SSE-D, a. s., dopustila správneho deliktu, orgánom kontroly uvedenej inšpekcie nie je žalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Namietal, že prvostupňový súd vychádzal z nesprávnej interpretácie ustanovenia § 2 ods. 3 písm. e) zákona č. 309/2009 Z.z., keď čas uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky neviazal na dátum úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy, ale na čas ukončenia administratívnej kontroly listinných dôkazov, ktorá mala završovať funkčnú skúšku. Uviedol, že k odoberaniu energie z fotovoltaickej elektrárne žalobcu dochádzalo už od mesiaca jún 2012, čo vyplýva aj výpisu elektrického konta elektromeru č. 2751153. Teda právo na fakturáciu dodávky takejto elektrickej energie dodanej SSE-D vznikla žalobcovi už od 21.06.2012.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.03.2015 v zastúpení advokátom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví nie je účastníkom procesu funkčnej skúšky a nie je v jeho právomoci do procesu vykonávania skúšky zasahovať. Pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre uvedenia zariadenia do prevádzky musel vychádzať z dokumentov od iných subjektov, a to z kolaudačného rozhodnutia o povolení užívania zariadenia výrobcu elektriny a z dokladu preukazujúceho úspešné vykonanie funkčnej skúšky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta

prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a napadnutý rozsudok zmenil s prihliadnutím na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 373/2015-33 zo dňa 25.11.2015 v druhovo obdobnej veci tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. k. 36/14701/13/RR zo dňa 09.08.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. k. I. ÚS 373/2015-33 zo dňa 25.11.2015 rozhodol, že základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a/ a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/43/2014 z 28.01.2015. Predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Závazný právny názor na výklad a aplikáciu bol uvedený v bode 22 odôvodnenia nálezu: „... relevantnou skutočnosťou pre určenie ceny elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie je čas uvedenia zariadenia na výrobu el. energie do prevádzky, pričom podľa § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE zariadenie na výrobu el. energie sa považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia tohto zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy, ktorej (rozumej funkčnej skúšky) spôsob a podmienky vykonania má byť podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE určený v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Súčasne z dikcie druhej vety § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy, o čom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny dokladom úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania“.

Ústavný súd SR v bode 27 poukázal na to, že najvyšší súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s dopadom nezákonného postupu distribútora siete, ktorý podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku v záujme právnej istoty neurčitého počtu prevádzkovateľov zariadení na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov pre účely ich jednotnej aplikácie vo všetkých obdobných prípadoch, ale túto nezákonnosť konvalidoval subjektívnym výkladom, ktorý nemal oporu v jasných ustanoveniach zákona o podpore OZE a vyhlášky o cenovej regulácii. Týmto spôsobom bolo prenesené znášanie rizika nejednotnej aplikácie a výkladu dotknutých zákonných ustanovení ad hoc na výrobcov elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov.

Vzhľadom na uvedený právny názor ústavného súdu, najvyšší súd konštatuje, že je potrebné zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že sa žalovaný vysporiada s námietkami, na ktoré poukázal Ústavný súd SR náleze. Je potrebné posúdiť aký vplyv mala absencia prevádzkového poriadku na posúdenie podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky, tiež rozdielne posudzovanie relevantnosti riadku 12 a 13 protokolu o funkčnej skúške a najmä skutočnosti, že zariadenie na výrobu elektrickej energie sa fakticky používalo a dodávalo elektrickú energiu do distribučnej siete už od 27.06.2012.

Súčasne najvyšší súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 274/2015-57 zo dňa 16.12.2015 taktiež v druhovo obdobnej veci, z ktorého vyplýva, že právna prax nastavená pilotným rozhodnutím najvyššieho súdu 2 Sžf 23/2014 zo dňa 16.12.2015, z ktorej vychádzal aj senátu 3S, nebola ústavne konformná. Rozhodnutia ústavného súdu nastavujú jednotné parametre výkladu a aplikácie právnych predpisov súdov v správnom súdnictve v druhovo obdobných veciach.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávali z náhrady súdnych poplatkov zo žaloby a z odvolania, spolu 140 € a z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. v prvostupňovom konaní 284,08 € (príprava a prevzatie zastúpenia 10.04.2014, písomné podanie žaloby 2x 134 €, režijný paušál 2x 8,04 €) a v odvolacom konaní 148,22 € (odvolanie zo dňa 27.3.2015 139,83 €, režijný paušál 8,39 €). Spolu 572,33 €.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.